

Miért nem vagyok független?

2021 április 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ha szabad kérni, ne tartsátok magatokat különlegesnek. Nem vagytok azok.

Nincs objektív ítélet. Ha az ember bármiről véleményt mond, abban benne van a teljes lénye: az elítélései, az új ismeretek, annak a figyelembevétel, amit az ügyben ténynek hisz. Benne van a világnézete, az egyénisége, a tapasztalatai, tapasztalatlansága. Minden benne van. Következésképpen egy sereg tényezőről függ a véleménye.

Bármi is befolyásolja azonban, pusztán csak vélemény, hiszen mindannyian másképp gondolkodunk, másképp fogalmazunk. Vagyis minden meglátás – szükségszerűen – szubjektív, a tárgyilagosságot és az elvakult is. Objektív véleményről, tájékoztatásról rendszerint azok beszélnek, akik el akarják rejtetni a valódi nézetüket. Esetleg nincs nekik. Lényegtelen. A lényeg az, hogy objektív ítéletalkotás tehát nem létezik.

Ami mozdulatlan, az lehet csak objektív. Ami mozgásban van, mert kölcsönhatásokból épül fel, viszonylagos, egyéni. A teremtés, amely láthatatlan, de öröktől jelen van, volt és lesz, túl a tér-idő dimenzióin, objektív. A teremtés gyümölcsei, a természeti és társadalmi környezet, valamint az emberen belül létező, szándékokból, akaratból, érzésekből összesodródó szellemi portékák szükségszerűen egyedi, szubjektív. Akik a tökéletességet, a mozdulatlanságot és a kifürkészhetetlent összekeverik a maguk halandó vágyaival, bűnt követnek el. Erről szól Babel tornyának allegóriája, a bűnbűnés története. Az ember kisöpri életét, hogy csak maga maradhasson, Istennek képzeli magát, és azt mondja, létezik objektív igazság, amelyet ő lát, igazgat, képvisel.

Aki az objektív igazság birtokbavételét hirdeti, nem kevesebbet állít, mint hogy hatalma van a teremtés felett.

Az úgynevezett független újságírók egyetlen mankója nem véletlenül a szakmai szabályrendszer (hogy a BBC „etikai kódexe” a nyugati újságírás erkölcsi színvonalát elnézve nagyjából a „demokratikus szocializmussal” rokonítható, azt most hagyjuk). Azért ez a menedékük, azért hivatkoznak állandóan erre kényszeresen, mert különben be kellene vallaniuk, hogy semmilyen értéket nem képviselnek, semmiben nem hisznek, sehova (néphez, lakóhelyi közösséghez, valláshoz) nem tartoznak. Azért kell állandóan az objektivitásról, a függetlenségről, az el nem kötelezettségről fecserésznük, mert nihilisták. Mert a hozzájuk hasonlóak által felállított, valójában soha nem tisztázott és meglehetősen kétes értékű szakmaiságon kívül semmilyen más kapaszkodójuk nincs a való élethez.

Értékek nélkül nem lehet élni.

Az nem értékválasztás, hogy hiszek egy mesterség szakmai elírásaiban. Legfeljebb önigazolásnak kiváló, hogy hozzátartozom a nyájhoz, itt vagyok, kiírhatom a homlokomra, hogy én vagyok AZ újságíró. Az viszont már értékválasztás, ha például az ember hisz a magyarság küldetésében. Ha a legjobbat akarja ennek a népnek, ha nemcsak állandóan kárál, kritizál, hanem pozitív, bátorító cikkeket is ír. Vagy adott esetben a napi bandaérdeknél távolabbi nézőpontot választ magának. Vagy udvariasan meghátrál – emberségből. Például nem akar kórházban ápolat covidos betegek nyomorúságából szakmai dobantót ácsolni magának.

Az is értékválasztás, ha azt mondom, nem fontos, hogy újságíróként dolgozom, viszont világos jövőképem van, és nem engedem, hogy senkiházi, testi-lelki korcsok megrontsák a legfiatalabb nemzedéket. Akkor az ember apaként, családfőként, magyar emberként gondolkodik és cselekszik, és ez sokkal fontosabb, mint egymásnak felmondani a szakmai kiskatét.

Persze, miközben ezt leírom, pergetem magamban a túloidali arcokat: kétharmaduk – szó szerint – rögeszmésen szerelmes önmagába, betegesen narcisztikus, szóval nem valószínű, hogy bármilyen közösségben megállná a helyét. Nem is akar sehova tartozni, nem vállal felelősséget másokért, nem köteleződik el – de nem azért, mert kemény legény, hanem azért, mert önző alak.

A fentiekből következik, hogy az úgynevezett független újságírók szellemi farkasvaksága nem átmeneti. Ők életük végéig szilárdan hisznek abban, hogy ők AZ újságírók, aki pedig nagyobb darabokból, önállóan és bátrabban rakja össze a világot, az nem az. Ezen csak nevetni tudok. A mi szakmánkban (is) hemzsegnek a szellemileg félbemaradt emberek, olyanok, akik egyetemista koruk óta alig olvasnak, nem érte őket friss szellemi inger. Az ingereinkért pedig mi magunk felelünk. A baloldalon valóságos örökségvédelmi kérdés, hogy annak a szűk körnek a gusztustalan, beteg, alantas termékeit fogyasszák, amely körnek ők szeretettel és önként szolgálnak.

Igen, tisztelt kollégák. Ti szolgáltok. Mi is, igaz. Csakhogy a ti gazdáitok az országon kívül vannak, a mi – legalábbis az én – vezérlő csillagom pedig önmagamon belül létezik. Több neve is van. Úgy hívják: lelkiismeret. És

h?ségnek is. Meg szabadságnak. Ez pedig a való életbe, a hús-vér emberekhez vezérel engem. Onnan, a valóságból merítem írásaimat, onnan merítem tapasztalataimat. Valamint a valóságon keresztül kapcsolódom a magyar nyelvhez, a magyar jelképrendszerhez, a magyar jelleghez.

Ha szabad kérni, ne tartsátok magatokat különlegesnek. Nem vagytok azok. Arra persze veszitek a bátorságot, hogy csicskának, szolgának nevezetek olyanokat, akik egész életükben következetesen magyarok és nemzetiek voltak. Akik tartoznak valahova, akik köt?dnek. Akik nem térdelnek valóságosan és képletesen sem.

Hogy olyankor mi a teend?, ha a szakmában mások is léteznek rajtunk kívül, nem tudom. Fájdalom, erre nincs eljárási protokoll a szakirodalomban. Talán csak az esztelen gy?lölet marad azon az oldalon. Annak meg tudjuk, mi a vége: az átok visszahull arra, aki a leveg?be köpte indulatait.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló